

Monitoring
Törökország (Izmit/ Koaceli tartomány)
2014. június 29.-2014. július 5.
Készítette: Rosza Kornélia és Tolnai Judit

Június 29.: Reggel 7:30-kor Ferihegy 2B termináljában gyülekeztünk. Azért tettük ilyen korai időpontra a találkozót, mert előzőleg azt az információt kaptuk, hogy a nyári szabadságolások miatt rendkívül hosszas a checking-nél és a biztonsági ellenőrzésnél a várakozás. Gondos előrelátásunk kamatozott, mert az egyik külföldi (kínai) útlevelemmel rendelkező diákunkat nem akarták engedni bechekkolni, mert nem rendelkezett vízummal Törökországba. Ezt szerencsésen sikerült neki elintéznünk ott a reptéren így ő is utazhatott velünk. Végül a kiírt időben 11:10 perckor a levegőbe emelkedett velünk a Wizzair A320-as típusú gépe. Az utazás gyors és kellemes volt. Sajnos a megérkezés után kiderült, hogy az egyik gyermek bőröndje eltűnt. A bőröndöt rögtön a reptéren megreklamáltuk és kiderült, hogy valaki elvitte tévedésből. (A bőröndöt 4 nap után került meg.) Isztambulban az egyik szervező (Seckin Koc) várt minket virággal és egy légkondicionált busszal, amivel mentünk is rögtön a szállásra.

A szállásról:

Izmitben a szállásunk egy 6 emeletes kollégiumban volt. A csapatunk a 2-es az 5. emelet közötti szobákat kapta meg. A 6. emeleten volt az ebédlő. A kollégiumnak volt egy hatalmas részben fedett tetőterasa, ahol esténként a gyerekek szívesen kártyáztak és beszélgettek. Ezen

a tetőterazon tartották a kollégák a nyelvi órákat is. A tetőteraszról a kilátás Izmitre nagyon szép volt.

A szállásnak egy óriási hátránya volt, hogy a folyosón csak 1 db fürdő volt 1 db wc-vel és ez az esti időszakban a fürdésnél némi torlódást okozott. Ez különösen akkor volt gond, ha éppen az emeleti kazán felmondta a szolgálatot és át kellett menni más emeletre fürödni. A fürdőszoba ajtót érdemes volt nyitva hagyni, mert különben erős penész szag volt a helyiségben.

A kollégiumban minden emeleten a lépcsőházban volt víztartály, ahonnan palackozott hideg és meleg ivóvizet lehetett szabadon venni és fogyasztani. A kollégium minden szintje wifi-vel volt ellátva.

A szobákról:

A szobák 2-3 ágyasak voltak. A szobákhoz tartoztak szekrények amelyeket kulccsal lehetett zární. A szobákról nem tudtuk 1 hét alatt eldönteni, hogy mennyi időnként takarítják. Minden szobában volt tv és hűtőszekrény.

Az étkezésről néhány szót:

Az étkezés a kollégium ebédlőjében történt. Reggelire általában zöldségek voltak (paradicsom, uborka, olivabogyó), sajt (feta és szeletelt sajt), nutella és kenyér. Inni teát adtak. Szalámi csak ritkán volt, így ezt a tanulók azt a helyi boltból szerezték be.

Az ebéddel történt némi félreértés. Szerdán ugyanis arra mentünk vissza a kollégiumba, hogy nem várt minket ebéd. (Eddig mindig kint ettünk, az éppen aktuális vendéglátóknál.) Ekkor sikerült tisztáznunk a helyzetet a kollégium vezetőivel, hogy a gyerekeknek napi háromszori étkezés jár. Ezután ebédre szendvicset kaptak a gyerekek.

A vacsora mindig meleg étel volt és 3 fogásos (leves, hús/zöldség körettel és gyümölcs). A vacsora mennyisége így sem volt elég a gyerekek többségének. Ezért a gyerekek este 9 körül rendszeresen kijártak ennivalót venni maguknak. Ezért a költőpénznek adott 100 euró jelentős része nálunk arra ment el, hogy a ránk bízott gyerekeknek este a városban különféle meleg és hideg ételeket vettünk.

Június 30.: Ezen a napon vendéglátóink megmutatták nekünk Izmit városát. Elsőként meglátogattuk a város helyi múzeumát, ahol Izmit és Koaceli tartomány múltját tudtuk megismerni. Utána átsétáltunk egy öreg toronyhoz, ahonnan csodaszép kilátás nyílt a kikötőre. Vendéglátóink aznap meghívtak minket a városban ebédre. Délután szabad program volt, így a gyerekekkel együtt felfedeztük a környéket. Este a gyerekek egy részével elmentünk focizni, mert a gyerekek igényelték a sportolási lehetőséget. A vendéglátóink nagyon gyorsan kerítettek egy bérelhető focipályát és segítettek eljutni autóval és kisbusszal odáig. Vendéglátóink is beálltak a gyerekekhez focizni. Ez szintén elég sok pénzébe került a gyerekeknek.

Július 1.: Ezen a napon mi nem voltunk a gyerekekkel Izmitben, mert az egyik szervező (Sekin Koc) felajánlotta, hogy elvisz minket Isztambulba. Reggel indultunk autóval. Megnéztük a Hagia Sophiát, a Kék mecsetet és az Elsüllyedt palotát. Mind három épületet teljesen végig jártuk és lefényképeztük, mert ezeket a fényképeket a későbbi tanítás folyamán fel akarjuk használni. Sajnos a szultáni palotába nem sikerült bejutnunk, mert aznap zárva volt. Késő délután elmentünk egy hajó túrára a Boszporuszon. A nap végén átmentünk a Boszporusz hídon és az ázsiai oldalról néztük meg a naplementét és csodáltuk meg Isztambul esti panorámáját. Az estét Seckin Koc családjánál töltöttük és náluk is aludtunk.

Július 2.: Reggel visszautaztunk Izmitbe. A gyerekek azzal fogadtak minket, hogy bent voltak az iskolában és megtartották az első informatika órájukat is. Volt olyan diákunk, aki azt mondta, hogy ez alatt az 1 foglalkozás alatt nagyon sokat tanult és volt olyan diákunk, aki szerint ez neki ez csak ismétlés volt. (Sajnos az iskola kicsit messze volt a szállástól, a buszjegyet szintén a gyerekek zsebpénzéből kellett fizetni.) Délután ellátogattunk a Ford gyárba. Meghallgattunk egy angol nyelvű előadást a gyár működéséről, majd felültünk egy kicsi vonatszerű autóra és körbevittek minket a gyárban. Itt végig egy fejhallgatóról angol nyelvű vezetés hallhattunk az éppen aktuális látnivalókról és munkaműveletekről.

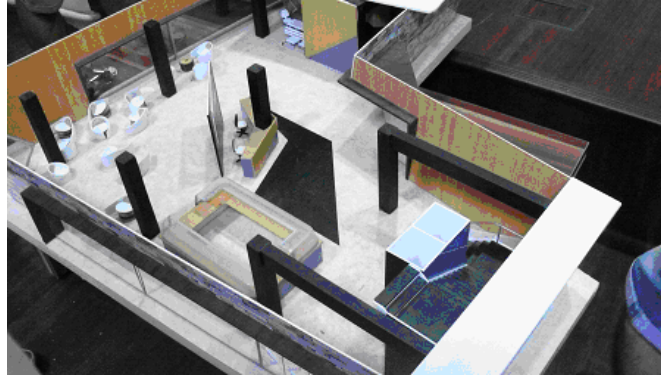
Július 3.: A mai napon délelőtt elmentünk Koaceli tartomány munkaügyi hivatalába. Miután megtekintettük a hivatalt, a vezetők a városháza előadó termében bemutatták a helyi munkanélküliség kezelésének a módjait, a hivatal működését és válaszoltak a tanulók kérdéseire.

Ebéd után az építész csoport ellátogatott a helyi egyetem építész karára, ahol a diákok megismerhették a kar működését és a hallgatók munkáit. A tanulók nagy lelkesedéssel nézegették a tervrajzokat és a maketteket. Az egyetem megtekintése után elmentünk a helyi felnőttképzési iskolájába, ahol az oktatási rendszerről kaptak a gyerekek információkat. Az iskola 2 tanára még gitárbemutatót is tartott a gyerekeknek. Cserébe az egyik tanulónk is gitározott a többieknek.

A nap végén ellátogattunk a helyi iparkamarához, ahol a vezetők elmondták, hogy szeretnék ha szorosabb gazdasági kapcsolat lenne Magyarország és Törökország között.

Este a csoport három tanárát és Katit, a tolmácsot, meghívta az egyik vendéglátó tanár magukhoz, hogy együtt fogyasszák el a napnyugta utáni iftárt.

Július 4.: A mai napon délelőtt az informatikus csoport ismét az oktatási központba ment tanulni, az építész csoport pedig otthon maradt és nyelvi órán vett részt. Délután a csoport a helyi mecsetbe látogatott el. Az imám megengedte, hogy megnézzük a következő közös imát a mecsetben. Óriási élmény volt végig hallgatni és végig nézni egy közös iszlám imádságot.

Július 5.: A mai napon reggeli után az utolsó holmikát is betettük a bőröndbe, hogy megkezdjük az utunkat hazafelé. Még a hét elején sikerült lefoglalunk a helyet a busztársaságnál aki Izmit és Isztambul SAW reptere között szállítja az utasokat. A kollégiumtól a buszállomásig taxival mentünk. Nagy szerencsénkre velünk jött a tolmácsunk Kati is, aki több embert megkérdezett, hogy biztosan ebből a buszmegállóból megy-e a busz a reptérre. Végül hatalmas szerencsénkre Kati meglátta a reptéri kisbuszt közeledni egy másik buszmegállóba. Nagyon gyorsan odafutott és megállította nekünk a buszt. Innentől kezdve már sima volt az utunk hazafelé. Fájó szívvel vettünk búcsút Törökországtól, a diákjainktól és vendéglátóinktól. Köszönjük a lehetőséget, hogy az első héten a gyerekekkel lehettünk és egy csodálatos ország kultúrájába betekintést nyerhettünk.

